

หลักการให้อาหารสุกร

แปลและเรียบเรียงโดย... สมนึก อัครผล

จากหนังสือ News bulletin, Vol. VII No.6, Feb. 1966

ตอนที่ ๑

การให้อาหารสุกรพันธุ์

การเลี้ยงสุกรพันธุ์ ผู้เลี้ยงมีจุดประสงค์ต้องการให้สุกรเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งมีรูปร่างหน้าตาดี ประการที่สำคัญคือ แม่สุกรต้องให้ลูกแข็งแรงถึงระยะหย่านมจำนวนมาก เพื่อนำไปเลี้ยงเป็นพันธุ์ต่อไปหรือนำไปเลี้ยงขุนตั้งโรงฆ่า โดยคำนึงในแง่ผลกำไรทางเศรษฐกิจและทางการเงิน ปัญหาเรื่องการเลี้ยงดูโดยให้อาหารอย่างมีดีดัด้วนพอเหมาะกับแม่สุกรในระยะตั้งท้อง ระยะคลอดลูกตลอดจนการเลี้ยงดูลูกสุกรเป็นสำคัญ เรื่องที่นำมาดัดคิดว่าคงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เลี้ยงบ้านเราเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ที่กำลังเลี้ยงสุกรพันธุ์ หรือผู้ที่คิดจะเลี้ยงสุกรพันธุ์

สุกรพันธุ์ สวกับอาหารหยาบ

อาหารหยาบสำหรับสุกรได้แก่ อาหารพืชสด ผักสด หญ้าหมักและหญ้าแห้ง

การให้อาหารแก่สุกรพันธุ์ มีความมุ่งหมาย ที่จะเพิ่มผลผลิตจำนวนลูกสุกรให้มากขึ้น ลูกสุกรเกิดมามีรูปร่างแข็งแรงระยะต้นนม และเติบโตมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วภายหลังการหย่านม จนกระทั่งแยกจากแม่ของมัน ถ้าผู้เลี้ยงให้อาหารแก่แม่สุกรอย่างถูกต้องแล้ว จำนวนรอดชีวิตของลูกสุกรก็มีมากขึ้น น้ำหนักหย่านมสูงขึ้นและอัตราการตายดกน้อยลง การให้อาหารที่ดัดแก่แม่สุกรเป็นส่วนช่วยในการเริ่มต้นเลี้ยงลูกสุกรไปสู่การขุน การเลี้ยงสุกร

พันธุ์ ตัวก่อนที่จะถึงระยะทำการผสมพันธุ์ ครั้งแรกได้นั้น จะต้องเลี้ยงแยกจากพวกที่จะใช้เป็น
 สุกรขุนทันทีที่ลูกสุกรหย่านม เหตุผลมีอยู่ว่าสุกรที่เลี้ยงไว้ทำพันธุ์ ควรให้อาหารผสมน้อยกว่า
 สุกรขุน สุกรขุนนั้นจะต้องเลี้ยงให้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วตามความต้องการ ปกติสุกรอายุ
 ๖-๘ เดือนก็ควรจะน้ำหนักพร้อมที่จะเข้าโรงฆ่าได้ ซึ่งอายุประมาณนี้สุกรพันธุ์ยังไม่เหมาะ
 แก่การใช้ผสม จึงจำเป็นต้องให้โตช้ากว่าสุกรขุน เพื่อที่จะบ่งกันไม่ให้แม่สุกรอ่อนจึงขอ
 แนะนำให้เพิ่มเปอร์เซ็นต์อาหารหย่านให้สูงขึ้น เพื่อลดจำนวนอาหารผสมลง

การจำกัดหญ้าสำหรับเลี้ยงสุกรพันธุ์ หรือการเพิ่มหญ้าแห้ง หญ้าหมัก หัวผักกาด
 เป็นอาหารหลักแก่แม่สุกรพันธุ์ จะเป็นการดีที่สุด เป็นที่ทราบกันแล้วว่า คุณภาพที่ดีของสุกร
 พันธุ์ได้จากอาหารหย่านเหล่านี้ เพื่อลดอาหารพลังงานลง สำหรับสุกรรุ่นพวกนี้ควรจัดหาเว
 ชาติและวิตามินเสริมให้ด้วย อาหารพวกนี้ม้ประโยชน์คือสุขภาพโดยทั่วไปของสุกร ทำให้
 แข็งแรงและบ่งกันมิให้สุกรมีไขมันมากเกินไปเมื่อถึงระยะผสมพันธุ์

การที่จะผสมพันธุ์ กันได้ดีหรือไม่ในสุกรตัวนั้นเกี่ยวกับน้ำหนักของสุกรด้วย ปกติอายุ
 ประมาณ ๖-๘ เดือน สุกรพันธุ์ ตัวจะโตเต็มที่พอที่จะผสมพันธุ์ ได้ ถ้าให้อาหารเลวสุกรจะ
 โตได้เพียง ๕๐ ก.ก. หากให้อาหารดีสุกรจะโตได้ถึง ๓๒๐ ก.ก. ไม่ควรผสมพันธุ์ สุกรตัว
 ที่มีน้ำหนักน้อย เพราะจะทำให้แคระแกร็นเติบโตช้า และจะเป็นผลทำให้การเจริญเติบโต
 ของลูกสุกรในท้องไม่ดีเท่าที่ควร ได้ลูกจำนวนน้อย เด็ก อ่อนแอและมีอัตราการตายสูง
 เวลาของการผสมพันธุ์ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องระมัดระวัง การเป็นดั้ของแม่สุกรครั้งที่ ๓ เป็น
 เวลาที่เหมาะสมสำหรับการผสมพันธุ์ ครั้งแรก เกี่ยวกับการมีไขมันมากผสมคิดดี อย่างไรก็ตาม
 ความยอมทราบกันดีอยู่แล้ว ไข่ที่ได้รับการผสมแล้วจะไม่เจริญเติบโตเป็นตัวอ่อนทั้งหมด
 แต่จะมีบางฟองถูกดูดซึมคืนกลับเข้าในร่างกายประมาณ ๓๐-๕๐%

อิทธิพลของอาหารไม่ชัดแจ้งนัก มีความจริงข้อหนึ่งที่ว่า การให้อาหารดีก่อน
 การผสมพันธุ์ จะช่วยส่งเสริมให้มีการตกไข่ได้มาก การให้อาหารมีพลังงานสูงดูเหมือนจะ
 ไปกระตุ้นไข่ที่ได้รับการผสมคิดดีขึ้น มุุดเหตุเหล่านี้ขอแนะนำให้อาหารเป็นพิเศษใน ๓-๒
 อาทิตย์ก่อนผสมพันธุ์ และจำกัดอาหารภายหลังผสมพันธุ์ แล้ว

การให้อาหารแม่สุกรท้อง

การให้อาหารแม่สุกรท้อง มีความมุ่งหมายอยู่ ๓ ระยะ

๑. การให้อาหารที่ทำให้ร่างกายของแม่สุกรรักษาสภาพเดิมไว้หรือเติบโตขึ้น ถ้าจำเป็น
๒. การให้อาหารเพื่อให้ลูกสุกรในท้องเติบโต
๓. การให้อาหารเพื่อเค็มไว้ในระยะของการให้นม

ก่อนระยะ ๓-๔ อาทิตย์ที่ลูกสุกรจะคลอดออกจากท้องแม่ อาหารของแม่สุกรพันธุ์ต้องจำกัดให้ ถ้าอาหารมีพลังงานสูง แม่สุกรจะอ้วน น้ำหนักแม่สุกรที่เพิ่มขึ้นนั้นควรจะเป็นน้ำหนักของลูกอ่อนในท้องกับน้ำหนักของแม่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น การปล่อยให้แม่สุกรท้องอ้วนจะทำให้ได้ลูกน้อย คลอดยาก มีน้ำนมไม่เพียงพอ ไม่มีประสิทธิภาพของการเป็นแม่ จึงควรจะมีคัตระวังในการให้อาหารระหว่างการตั้งท้องให้มาก

อาหารของแม่สุกรท้องต้องให้อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบที่ให้พลังงานตลอดระยะเวลาของการตั้งท้อง ควรให้อาหารหยาบเปอร์เซ็นต์สูง ควรให้อาหารผสมด้วยจำนวนที่แน่นอน มีเยื่อใยคงที่ ๘-๘% มีโปรตีน ๑๕-๑๘% ต้องเข้าใจในเรื่องคุณภาพของโปรตีนให้มาก โปรตีนที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงมักเป็นโปรตีนจากรัษฎัญพืช โปรตีนที่เหมาะสมอีกอย่างได้แก่กากถั่วเหลือง สุกรมีความต้องการกรดอะมิโนอยู่สูงจึงไม่ควรขาดโปรตีนจากพวกสัตว์ เช่น ปลาบ่น เนื้อบ่น หางหมู ประมาณ ๓-๔ อาทิตย์ก่อนแม่สุกรจะคลอดต้องเพิ่มอาหารแม่สุกร เพราะว่าการตั้งท้องต้องการอาหารสูงขึ้น การเพิ่มอาหารนี้ควรเพิ่มอาหารผสมให้มากขึ้นและมีความเข้มข้นมากขึ้น มีเยื่อใยน้อยลง เพิ่มโปรตีนและเพิ่มอาหารที่ทำให้เกิดพลังงานบ้างเล็กน้อย การให้อาหารตามวิธีนี้แก่แม่สุกรระหว่างระยะสุดท้ายของการตั้งท้องเป็นผลไปถึงระยะการให้นม ซึ่งเป็นเวลาที่แม่สุกรต้องการอาหารสูงสุด

ระหว่างระยะการให้นม

การสิ้นสุดของการตั้งท้องเป็นระยะสำคัญของลูกสุกร ลูกสุกรไม่ได้รับอาหารจากสายรก แต่ได้รับจากภายนอกโดยการดูดนม ลูกสุกรจำเป็นต้องได้รับนมอย่างเพียงพอ ต้องมีอาหารที่มีพลังงานมากขึ้น เพื่อผลิตน้ำนมในช่วงระยะเวลา ๒-๓ อาทิตย์ แม่สุกรต้องได้รับโปรตีนสม่ำเสมอ แม่สุกรต้องการอาหารภายหลังคลอดมากกว่าระยะตั้งท้องความต้องการนี้ควรติดต่อกันไปจน ๒-๓ อาทิตย์ภายหลังคลอด ควรเข้าใจให้อาหารผสมที่มีพลังงานและโปรตีนสูงและมีเยื่อใยต่ำ น้ำนมแม่สุกรเริ่มตดควรจะให้ลูกสุกรได้รับอาหารที่ง่ายขึ้น

เท่ากับน้ำหนักจากแม่ ระยะเวลาความสำคัญ之母จะน้อยลง ให้น้ำนมน้อยลง ดังนั้นการให้อาหารผสมต้องลดน้อยลงด้วย

ข้าว น้ำและโภชนาปลั๊กย่อย

ทายนผู้เลี้ยงควรจะมีใจเกี่ยวกับการให้อาหารผู้พันธุ์อยู่ ๓ อย่าง

๑. ผู้เลี้ยงส่วนมากให้อาหารผสมที่ซื้อจากร้าน อาหารผสมนั้นผสมขนตามแนวทางวิทยาศาสตร์ มีส่วนผสมของอาหารที่มีคุณค่าต่าง ๆ ตามความต้องการของร่างกาย ผู้เลี้ยงยังให้ข้าวจากไร่นาจของตนเองผสมลงไปด้วยในอาหารผู้พันธุ์เพื่อเป็นการประหยัดทรัพย์ นี้ก็หมายความว่า ส่วนประกอบของอาหารไม่ได้ดีดีด่อน ผู้พันธุ์ได้รับอาหารที่มีพลังงานมากเกินความต้องการ

๒. ความบกพร่องในเรื่องการให้อาหารบ่อย ๆ ก็คือการขาดน้ำ การกระหายน้ำของแม่ผู้กระทำให้แม่ผู้พันธุ์มีโมโห (กัตุถึงตาย) และทำให้เบืออาหาร ตัวเลขแสดงการให้อาหารเหตวแก่ผู้ (น้ำ หางน้ำนมและน้ำเนยแข็ง) ต่อวันดังต่อไปนี้

๓ เดือนแรกของผู้พันธุ์	ให้ ๘-๑๒ ลิตร/วัน
เดือนสุดท้ายของผู้พันธุ์	๑๐-๑๕ "
ในขณะที่แม่ผู้พันธุ์ต้องให้น้ำนมแก่ลูก ๕-๗ ตัว	๑๕-๒๐ "
" " " ๘-๑๐ ตัว	๒๐-๒๕ "
" " " ๑๑-๑๕ ตัว	๒๕-๓๐ "

ปริมาณดังให้ไว้ไม่แน่นอนอาจจะต้องเพิ่มขึ้นในเวดอากาศอื่น ๆ

๓. จากการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ได้แสดงว่าการให้วิตามินและเกลือแร่แก่ผู้พันธุ์ มีความสำคัญมากสำหรับผู้พันธุ์ที่ให้ผลิตขยายพันธุ์ได้ดี การบกพร่องในเรื่องนี้สามารถป้องกันได้โดย

- (๑) ให้วิตามินและเกลือแร่โดยตรงทางน้ำนม
- (๒) ผสมวิตามินในอาหารให้กินพอ

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าการให้วิตามินแก่แม่ผู้พันธุ์ระยะตั้งท้องและระยะให้น้ำนมมีคุณประโยชน์มากไม่เพียงแต่แม่ผู้พันธุ์เท่านั้น ยังส่งผลมาถึงลูกผู้พันธุ์ด้วย.